

SCHULMANS "ÄLSKA MIG" I SVT

■ I SVT:s tablå för jul och nyår finns flera nyheter. Bland annat kommer journalisten och författaren Alex Schulmans samtidsmonolog "Älska mig" att visas i SVT 1 den 3 januari. Den 9 januari kommer samma kanal att visa musikalen "Hjälpsökes". Den uppmärksammades stort när den visades på Orienteatern i Stockholm - dels för att den skrivits av Kristina Lugn, Benny Andersson och Björn Ulvaeus. Bland övriga nyheter märks nyproducerade dokumentärer om Abba och Ratata som båda visas i SVT 1 den 21 december. (TT)

JAZZ

Kjell Öhman Trio

Enzo
■ Prophone (Naxos)

★★★★

Att vara folkkär, att bli intimt förknippad med någonting som är något av det svenskaste av sommarnöjen som går att uppbunga kan ha sina sidor – och avigsidor. Så fort man hör Kjell Öhmans namn, så fort man ser en bild på honom tänker nog de allra flesta; det är ju han, pianisten i Allsång på Skansen. Det är förvisso korrekt, men Kjell Öhman är så otroligt mycket mer. Att han spelat med många av jazzens allra största är lätt att glömma bort. Att han dessut-

om har en egen alldeles förträfflig egen trio – Kjell Öhman, piano, Hans Backenroth, bas, Joakim Ekberg, trummor – brukar också glömmas bort. Liksom att varit delaktig i över 8 000 inspelningar. På nya cd:n "Enzo" (den andra som Kjell Öhman Trio) bjuds det på svängiga jazzklassiker från bland andra Thad Jones, Milt Jackson, Chick Corea och Harold Arlen, Bengt Hallbergs "Walz-A-Nova" och Kjell Öhmans egen "Full Speed Enzo". Det svänger skönt, men svänget är återhållsamt så att alla fina nyanser i musiken ska gå fram.

MIKAEL BENGTSOON

POP

Daniel Adams-Ray

Innan vi suddas ut
■ Universal

★★★★

Årets mest använda ingrediens på popskivor som eftersträvar något mer än att bara vara en popskiva är utan tvekan körstämmor och stråkar. Och självklart vill Daniel Adams-Ray inte vara sämre på "Innan vi suddas ut". Men ivern att leverera så mycket som möjligt på ett relativt begränsat, 36 minuter, utrymme lämnar sina biverkningar. Målet med storslagen

och känslös musik är klockren på vissa spår medan andra faller totalt. "Babelover" är ett exempel på det sistnämnda.

Precis som alltid är Daniel Adams-Rays behållning hans mångsidiga röst som förvaltas precis rätt på "Innan vi suddas ut". Det är dock svårt att inte förundras över hans svävande och poetiska texter, som med jämna mellanrum känns svärmotiverade.

Resultatet blir bara en svag trea.

EMILIE SJÖLUND

POP

Fortfarande popdrottningen

Lady Gaga

Artpop
■ Universal

★★★★

På många sätt känns det som att Stefani Germanotta, a.k.a. Lady Gaga varit en central del av popvärlden under ett par decennier, minst. Det blir därför en väckarklocka när detta faktiskt bara är hennes tredje skiva. Men när man börjar räkna de hitlåtar hon redan har på sitt cv står det snart klart att det motsvarar en fullgod karriär för de allra flesta. Och de fortsätter komma i en strid ström på "Artpop".

Om föregångaren "Born this way" var en utflykt till det bombastiska är "Artpop" en tillbakagång till de-

butens renodlade klubbkänsla. Borta är 1980-tals-saxofonen och istället finns en tung housematta som bränsle på de självklara hits som "Artpop" består av. "Venus", "Sexxx dreams", "Fashion" och R-Kelly-duetten "Do what U want" är fyra spår som kommer återfinnas på singellistornas toppskick under kommande tid.

Lady Gaga må vara mer än sin musik, och det är lätt att bortse att bakom den lättklädda (eller köttklädda) fasaden finns en av vår tids mest innovativa låtskrivare och artister. Något som lär understrykas allt eftersom tiden fortgår.

ANDERS SAMUELSSON

FOLK/ROCK/POP

Cate Le Bon

Mug Museum
■ Wichita

★★★★

"Varför krängla till det?" verkar vara Cate Le Bon's tankesätt här i livet. Med avskalad, gitarrbaserad musik och lättsamma texter är hon en artist som knappast får någon att höja på ögonbrynen. Anledningen till det är att hon har valt att gå tillbaka sisådär 50 år i tiden. Förmodligen är det just därför Cate Le Bon får undertecknad att le och att hon dessutom gör det väldigt bra. Låtar som "Are you with me now" och "I think I knew" är bara några exempel på hur fint hon förvaltar sin inspirationskälla.

Det märks också att Cate Le Bon har råstuderat 1960-talets sångerskor som Nico, Marianne Faithfull och även franska Françoise Hardy. För en fantast är det givetvis härligt att höra, men för skeptiker eller de som vill ha något nyskapande är nog "Mug museum" fel skiva.

EMILIE SJÖLUND

DEATH METAL

Obliteration

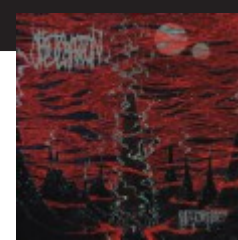
Black death horizon
■ Indie recordings

★★★★

Autopsy, Morbid Angel och Death. Tre klassiska death metal-band som ingen bokstavs-trogen har missat. Att normmännen i Obliteration gillar tidigare

nämnda band är en underdrift. En tjock slemmig hinna av death metal-historik täcker "Black death horizon". Försök att lyssna på en låt som "Goat skull crown" utan att fantisera om bottenlösa avgrunder, eld och benrangel. Bara försök. Och kan det vara att bandet

är från just Norge som gör att det finns en isande och ihålig kyla som kryddar albumets spår lite extra? Sedan är Obliteration kloka nog att inse att det inte behöver gå i ljusets hastighet hela tiden. Hastigheten sänks föredömligt och en ljuvlig likstelhet in-finner sig. Det är svårt

att inte ryckas med, eller ned, av Obliteration. Ett av årets finaste death metal-släpp.

DENNIS FAHLGREN

KLASSISKT

Roser og kjerlighed: Sanger av Lange-Müller, H Rung, F Rung, Kjerulf, Møller Ibsen och Blom

Helene Wold, sopran, Per Andreas Tønder, baryton, med flera
■ Lawo Classics (Import)

★★★★

Nu ska jag inte göra mig till någonting som jag inte är; och det är varande expert på danska och norska 1800-tals-

tonsättare. Jag har lyssnat en del på Halfdan Kjerulf (1815–1868) och Peter Erasmus Lange-Müller (1850–1926), men namn som Henrik Rung (1807–1871), Frederik Rung (1854–1914), Lars Møller Ibsen (1786–1846) och Christian Blom (1782–1861) är för mig okända storheter. Men de finns representerade på en trevlig cd från norska Lawo Classics. Då kan man undra

vad ett antal tämligen okända danska kompositörer gör på en norsk cd; jo, de har skrivit sanger, inspirerade av norska poeter som Johan Sebastian Welhaven, Henrik Ibsen och Bjørnstjerne Bjørnson. Det är Helene Wold (sopran), Per Andreas Tønder (baryton), Eugene Asti (piano) och Vegard Lund (gitarr) som tolkar dessa vokala små pärlor. Det är vackert, okonstlat och

elegant utfört. Förutom sångerna spelar Vegard Lund några solostycken för gitarr. Lawo Classics har ingen egen distribution i Sverige, men skivorna brukar finnas på bland annat Spotify.

MIKAEL BENGTSOON

KLASSISKT

Johann Sebastian Bach: Konserter (BWV 1041, BWV 1042, BWV 1053 och BWV 1060)

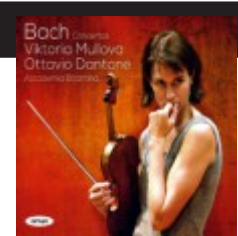
Viktoria Mullova, violin, Accademia Bizantina, Ottavio Dantone, dirigent
■ Onyx (Naxos)

★★★★

Den ryska violinisten Viktoria Mullova brukade förut dyka upp i betydligt modernare

sammanhang än så här; till exempel är hennes inspelning av Bartóks andra violinkonsert med Esa-Pekka Salonen som dirigent (Philips) en av mina absoluta favoriter. Men oj som hon spelar Bach. På den här cd:n två violinkonserter (BWV 1041 i Adur och BWV 1042 i E-dur) och två konserter arrangerade för violin (BWV 1053, ursprungligen för cembalo och

BWV 1060, ursprungligen för två cembali). I sammanhanget kan nämnas att Mullova har lämnat sin berömda "Julius Falk" Stradivarius (1723) med modern strängar och modern stråke bakom sig för en Giovanni Battista Guadagnini (1750) med sensträngar och barockbåge, ett instrument och en båge som är betydligt lämpligare för den här repertoar-

ren. Tillsammans med Accademia Bizantina, under ledning av Ottavio Dantone, höjer hon Bach till oanade höjder. Det är strikt och korrekt, stringent och precis, samtidigt som det är otroligt levande.

MIKAEL BENGTSOON